

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 15 stycznia 1882.

1.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia z dnia 8 grudnia 1881, wydane w porozumieniu z Ministrem rolnictwa,

tyczące się zaprowadzenia egzaminów rządowych teoretycznych z nauki rolnictwa i leśnictwa w szkole głównej rolniczej.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 27 listopada 1881 wydaję następujące

Przepisy dotyczące się odbywania egzaminów rządowych teoretycznych z nauki rolnictwa i leśnictwa.

§. 1.

Dla przekonania się o wykształceniu naukowem w rolnictwie i leśnictwie, nabytem w szkole głównej rolniczej lub podług jej skali (§. 6 i 11), będą się odbywały egzamina rządowe a mianowicie pierwszy, czyli ogólny z przedmiotów zasadniczych;

drugi czyli wydziałowy z przedmiotów, stanowiących wyłącznie dział nauki rolnictwa i leśnictwa.

§. 2.

Przedmiotami pierwszego egzaminu rządowego są:

- a) z nauk w zakresie rolnictwa: fizyka, chemia, botanika, zoologia, geologia, gospodarstwo społeczne;
- b) z nauk w zakresie leśnictwa: fizyka, chemia, botanika, geologia, matematyka wyższa, geodezya, gospodarstwo społeczne.

§. 3.

Przedmiotami drugiego egzaminu rządowego są:

- a) z nauk w zakresie rolnictwa: nauka o produkcji roślinnej, nauka o produkcji zwierzęcej, nauka o machinach rolniczych i o melioracyach, technologia rolniczo-chemiczna, nauka o gospodarce rolniczej, ustawoznawstwo;

b) z nauk w zakresie leśnictwa: lesiarstwo, użytkowanie lasu, ochroua lasu, leśniarka, obliczenie wartości lasu, nauka o budownictwie i machinach leśniczych, ustawoznawstwo.

§. 4.

Do egzaminów rządowych potrzebne jest świadectwo, zawierające najmniej „dobrą“ klasę postępu, potwierdzające znajomość następujących przedmiotów:

do pierwszego egzaminu rządowego z nauk w zakresie rolnictwa znajomość „początków miernictwa“;

do pierwszego egzaminu rządowego z nauk w zakresie leśnictwa znajomość „geometrii wykreślnej“,

a do drugiego egzaminu rządowego znajomość „technologii leśniczo-chemicznej“ tudzież „rysunku planów i map topograficznych lasu“.

Pierwszy egzamin rządowy.

§. 5.

Pierwszy egzamin rządowy zdać trzeba przy końcu trzeciego lub w ciągu czwartego półrocza. Do zdawania go wyznaczone są jako terminy zwyczajne ostatnie tygodnie półrocza zimowego i pierwsze tygodnie półrocza letniego, jako termin nadzwyczajny pierwsze tygodnie półrocza zimowego.

W terminie nadzwyczajnym przypuszczeni być mają zwyczajnie tylko ci kandydaci, którzy na egzaminie składanym w terminach zwyczajnych, zostali odrzuceni i którym wtedy nie dłuższy termin do ponowienia egzaminu wyznaczono.

Wyjątkowo przypuszczani będą do pierwszego egzaminu rządowego w tym terminie także ci kandydaci, którzy zgłosili się w porę do złożenia go w poprzedzającym terminie zwyczajnym, wszakże bez własnej winy nie mogli stanąć w tym terminie, pod warunkiem, aby jeszcze przed egzaminem udowodnili przeszkodę i zarazem prosili o przypuszczenie w terminie nadzwyczajnym. Na takie wyjątkowe przypuszczenie pozwolić może tylko Minister oświecenia na wniosek komisji egzaminacyjnej.

§. 6.

Prośbę o przypuszczenie do pierwszego egzaminu rządowego podać ma kandydat na piśmie do prezesa właściwej komisji egzaminacyjnej, dołączając następujące dokumenty:

1. metrykę urodzenia;
2. świadectwo dojrzałości, lub dokument, któryby je zastąpił;
3. książeczkę legitymacyjną lub też dowód, że kandydat był zapisany najmniej przez trzy półrocza w szkole głównej rolniczej lub zakładzie będącym z tą szkołą na równi, jako uczeń zwyczajny i uczęszczał na wszystkie przedmioty, objęte pierwszym egzaminem rządowym, jakoteż na ćwiczenia praktyczne z niemi połączone. Poszczególne przedmioty i ćwiczenia, które się tu rozumieją, wymienione są w planie nauk szkoły głównej rolniczej, uczniom zaleconym;

4. świadectwa postępu z przedmiotów potrzebnych według §fu 4go do pierwszego egzaminu rządowego.

Wszystkie dokumenty złożyć należy w pierwopisach i komisya musi mieć je przed sobą w czasie egzaminu.

§. 7.

Prośby o przypuszczenie do egzaminów ogólnych rządowych, które zdawane być mają z końcem zimowego półrocza, podać należy najmniej na sześć tygodni przed końcem tego półrocza, do egzaminów zaś, odbywających się na początku półrocza letniego, zgłaszać się należy najpóźniej aż do końca półrocza zimowego.

Prośby i załączki bada prezes i jeżeli nie przeszkadza przypuszczeniu do egzaminu, pisze natychmiast na prośbie krótką rezolucją przychylną.

§. 8.

W razie pomniejszych przeszkód, które kandydat może zaraz uchylić, dać mu należy odpowiednią wskazówkę. W przypadkach wątpliwych, mianowicie jeżeli przedmiotów w §. 6, ustęp 3 wzmiankowanych, kandydat słuchał po części lub całkiem w innym zakładzie, będącym na równi z szkołą główną rolniczą, przypuszczenie do pierwszego egzaminu rządowego zależy od pozwolenia komisji egzaminacyjnej.

Gdyby komisya odmówiła przypuszczenia do pierwszego egzaminu rządowego, wolno odwołać się do Ministra oświecenia.

§. 9.

Gdy termin zgłaszania się uplynie, prezes osądza według ilości egzaminatorów którzy są, czy bez zbyt wielkiego skrócenia czasu na wykłady przeznaczonego, dostatecznem będzie ustanowienie jednej komisji egzaminacyjnej, lub też czy trzeba utworzyć dwie lub więcej komisji osobnych jednocześnie egzaminujących. Gdy się okaże, iż potrzeba więcej egzaminatorów, donieść winien o tem ministerstwu.

Następnie ustanawia ilość dni egzaminów i każdemu kandydatowi w porządku abecadłowym wyznacza dzień egzaminu, a jeżeli są dwie komisye lub więcej, przydaje numer tej, przed którą każdy kandydat ma stanąć i postarać się ma o wywieszenie wykazu tak ułożonego, na czarnej tablicy.

Drugi egzamin rządowy.

§. 10.

Egzaminu wydziałowego nie można zdawać pierwej, aż w ostatnich tygodniach szóstego półrocza, nadto do egzaminów wydziałowych nie wyznacza się stałego terminu, lecz odbywać się mogą w ciągu całego roku z wyjątkiem feryj jesiennych i tych, które zdarzają się podczas roku szkolnego.

§. 11.

Prośbę o przypuszczenie do drugiego egzaminu rządowego (wydziałowego) podać ma kandydat na piśmie do prezesa właściwej komisji, dołączając do niej potrzebne dokumenty.

Wymagane będą dokumenty następujące:

1. Książeczka legitymacyjna lub też dowód, że kandydat uczęszczał ogółem najmniej przez sześć a od złożenia z powodzeniem pierwszego egzaminu rządowego przez trzy półrocza w szkole głównej rolniczej lub przez dwa w innym

zakładzie, który jest z nim na równi, na wszystkie przedmioty, do jego egzaminu wydziałowego wchodzące, jakoteż na ćwiczenia praktyczne, z niemi połączone.

Poszczególne przedmioty i ćwiczenia, które się tu rozumieją, wymienione są w planie nauk szkoły głównej rolniczej, uczniom zaleconym.

2. Świadectwo, jako zdał pierwszy egzamin rządowy.

3. Świadectwo postępu z przedmiotów wymienionych w §fie 4ym jako potrzebne do tego egzaminu, tudzież po jednym wypracowaniu graficznym z przedmiotów, w których się graficznie ćwiczył (plany leśnicze, ćwiczenia konstrukcyjne itd.), które to wypracowania opatrzone być winny potwierdzeniem, jako je sam wykonał.

Wszystkie dokumenty te złożyć należy w pierwopisach i komisya musi mieć je przed sobą w czasie egzaminu.

§. 12.

Dni każdego z osobna egzaminu wyznacza prezes.

Co do kolei, w jakiej kandydaci mają być egzaminowani, trzymać się on winien tego samego porządku, w którym się zgłaszali do egzaminu.

§. 13.

Gdyby prezes odmówił przypuszczenia do drugiego egzaminu rządowego, lub gdyby to uczyniła komisya, wolno kandydatowi odwołać się do Ministra oświecenia.

Przepisy dotyczące się obu egzaminów rządowych.

§. 14.

Do egzaminów rządowych ustanawia Minister oświecenia osobne komisye egzaminacyjne.

W każdej z nich są zwyczajnie egzaminatorami głównie profesorowie a w miarę potrzeby także docenci, wykładający w szkole głównej rolniczej te przedmioty, z których się egzamin odbywa.

Do komisyj jednak powołuje Minister oświecenia po wysłuchaniu grona profesorów, także egzaminatorów nie należących do zakładu.

Każdy profesor lub urzędnik, do tego obowiązku powołany, winien go przyjąć.

Gdy do jednego przedmiotu jest mianowanych dwóch lub więcej egzaminatorów, mieniają się na egzaminach.

§. 15.

Minister oświecenia mianuje z pomiędzy egzaminatorów prezesa i zastępcę prezesa dla każdej z czterech grup.

Obu prezesów, gdyby nie mogli być obecni, zastępuje w przewodniczeniu komisji egzaminacyjnej ten jej członek, który latami służby jest najstarszy.

Prezes, mianowany zastępcą i komisarze egzaminacyjni stanowią komisją główną.

Z nich składa prezes komisye do pojedynczych aktów egzaminu (komisye wyłączne) podług własnego zdania.

§. 16.

Minister oświecenia i Minister rolnictwa wydelegować mogą do obu egzaminów osobnych komisarzy rządowych.

§. 17.

Każdy kandydat stanąć ma do egzaminu w dniu wyznaczonym. Jeżeli nie stanie, poddać się musi wynikłym stąd następstwom szkodliwym. Wszyscy kandydaci, którym ten sam dzień do złożenia egzaminu wyznaczono, przybyć mają w tymże dniu, zanim się egzamin rozpocznie i być obecnymi póki go nie zdadzą.

§. 18.

Dwóch lub więcej kandydatów mogą zamienić się z sobą na dni egzaminu, tylko za zezwoleniem przewodniczącego a jeżeli istnieją komisye wyłączne, tylko pod tym warunkiem, aby przez zamianę dni nie zamieniono także oddziału komisji kandydatom wyznaczonego.

§. 19.

Egzamina rządowe odbywać się będą ustnie i publicznie.

Przewodniczący i większość egzaminatorów powinni być obecni przez cały czas egzaminów.

Egzamin każdego kandydata nie powinien ogółem trwać dłużej nad trzy godziny.

Na obudwu egzaminach rządowych przedstawione świadectwa postępu, z wyjątkiem tych, które zawierają tylko dostateczny stopień, mogą mieć wpływ o tyle, że w miarę stopnia z przedmiotów egzaminu rządowego, egzamin z tychże przedmiotów, może być odpowiednio skrócony.

§. 20.

Nad wynikami odbytego egzaminu, komisya nie może naradzać się i głosować jawnie.

Najprzód egzaminator oświadcza, czy egzamin z swego przedmiotu uważa za złożony czy nie, następnie debatuje komisya nad ogólnym wynikiem egzaminu i orzeka, czy kandydat ma być aprobowany czy odrzucony.

Zaden egzamin rządowy nie może być uważany za złożony, jeżeli kandydat choćby tylko z jednego przedmiotu nie zadowolnił komisji. Jeżeli nie zadowolnił jej z więcej niż z jednego przedmiotu, wyznaczyć należy przez głosowanie termin, przed upływem którego kandydat nie może być przypuszczony do ponowienia egzaminu.

Wynik egzaminu z pojedynczych przedmiotów klasyfikowany będzie w stopniach „celująco“, „bardzo dobrze“, „dobrze“, „dostatecznie“ i „niedostatecznie“, które egzaminator zapisze w osobnym protokole.

Z wyników egzaminu z pojedynczych przedmiotów wydany będzie w końcu sąd ogólny, czy kandydat okazał się w skutek egzaminu „uzdolnionym“, czy „uzdolnionym z odznaczeniem“. Stopnie uzyskane na egzaminach postępu (§. 4) będą także wzięte w rachubę.

§. 21.

Jeżeli kandydat nie zadowolnił komisji tylko z jednego przedmiotu, przypuszczony być może do poprawienia bezskutecznego egzaminu z tego przedmiotu

po upływie dwumiesięcznego terminu. Jeżeli powtórnie otrzyma stopień niedostateczny, przypuszczony być może jeszcze raz do egzaminu poprawczego aż po czterech miesiącach.

Każdy taki egzamin poprawczy odbywać się ma w ciągłej obecności przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, a jeżeli na pierwszym egzaminie rządowym (§. 16) urzędował osobny komisarz rządowy, także w obecności tego ostatniego.

§. 22.

Jeżeli kandydat nie zadowolnił komisji z więcej niż jednego przedmiotu, przypuszczony być może tylko do ponowienia całego egzaminu, do którego termin wyznaczy komisya. Termin ponowienia pierwszego egzaminu rządowego, zdanego niepomyślnie w terminie zwyczajnym (§. 5) wyznaczony być może albo na najbliższy termin nadzwyczajny (październikowy), albo na najbliższy termin zwyczajny; termin ponowienia egzaminu rządowego, który nie powiódł się w terminie nadzwyczajnym, podobnież albo na najbliższy termin zwyczajny, albo na najbliższy termin nadzwyczajny. Jeżeliby kandydat, ponawiając egzamin, nie zadowolnił komisji choćby tylko z jednego przedmiotu, przypuszczony być może do ponowienia już tylko raz całego egzaminu.

Przeciwno terminowi do ponowienia egzaminu rządowego, przez komisją egzaminacyjną wyznaczonemu, niema odwołania.

§. 23.

Jeżeli kandydat na pierwszym egzaminie rządowym odrzucony został na cały rok szkolny, komisya może oznaczyć przedmioty lub ćwiczenia, na które kandydat uczęszczać ma w ciągu tegoż roku.

§. 24.

Wynik ostateczny egzaminu ogłoszony będzie publicznie natychmiast, jak tylko się skończy narada i nadto zapisany zostanie w książeczce legitymacyjnej kandydata, w razie odrzucenia z dodaniem terminu ponowienia i wszystkich innych warunków, pod którymi odrzucony ma być przypuszczony do ponownego egzaminu i z wyciśnięciem pieczęci.

§. 25.

Tym, którzy egzamina rządowe zdali pomyślnie, wydawane będą świadectwa.

Świadectwa egzaminów rządowych zawierać mają prócz rodowodu kandydata i opisu biegu jego nauki, jakoteż daty dnia, w którym zdawał egzamin, wyniki egzaminu z pojedynczych przedmiotów i klasy świadectw, które winien użyskać przed egzaminem ogólnym (§. 4), jakoteż wynik ostateczny.

Świadectwa podpisane być mają przez przewodniczącego i wszystkich egzaminatorów a według okoliczności także przez komisarza rządowego i potwierdzone pieczęcią komisji egzaminacyjnej.

§. 26.

Jeżeli uczeń, zanim zda z powodzeniem pierwszy egzamin rządowy, uczęszczał na wykłady lub ćwiczenia, które podług planu nauk jego wydziału należą do wyższego niż trzecie, półroczna, może mu to być policzone w celu przypu-

szczenia go do drugiego egzaminu rządowego tylko w tym razie, jeżeli w najbliższym terminie nadzwyczajnym zdał z powodzeniem pierwszy egzamin rządowy.

§. 27.

Każdy kandydat do egzaminu opłacić ma taksę od egzaminu, którą ustanawia się w kwocie dziesięć (10) złotych za każdy z obu egzaminów rządowych; złożyć ją trzeba przed zdaniem egzaminu. Taksę z dołączeniem kwoty na stępel do świadectwa płaci się w biurze rektoratu za potwierdzeniem odbioru.

§. 28.

Od opłacenia taksy za egzamin można być uwolnionym tylko za uchwałą właściwej komisji egzaminacyjnej. Prośby o uwolnienie podawać należy na piśmie do jej prezesa.

Od taksy za ponowny egzamin nie można być uwolnionym.

§. 29.

Taksami dzielą się egzaminatorowie równo, przewodniczący zaś otrzymuje dwie części.

§. 30.

Dopóki w szkole głównej rolniczej istnieć będą terazniejsze egzamina dla dyplomu, dyplomy uzyskane lub które będą w przyszłości uzyskane, zastępować będą w każdym względzie egzamina rządowe.

Atoli aby być uwolnionym od pierwszego egzaminu rządowego, nikt nie może odwoływać się do tego, iż zamierza zdać egzamin dla dyplomu.

§. 31.

Na szczególny wniosek ministerstwa rolnictwa przypuszczani będą do obydwu egzaminów rządowych ci kandydaci, którzy posiadają świadectwa dojrzałości z gimnazjum lub szkoły realnej, ale nie dopełnili wszystkich przepisów w §§. 6 i 11 podanych, mianowicie ci, którzy skończyli średnią szkołę leśnictwa i czynią zadość powyższemu warunkowi a nadto otrzymali w tej średniej szkole leśnictwa świadectwo z postępem celującym.

Bliższe szczegóły, dotyczące się tego przypuszczania i postępowania na takich egzaminach określone będą za wspólnem porozumieniem się ministerstwa oświecenia z ministerstwem rolnictwa.

Przepisy przejściowe.

1. Ci uczniowie zwyczajni, którzy zapisali się na akademię rolniczą od początku roku szkolnego 1881/82 i którzy przeto na Wielkanoc 1883 skończą trzecie półrocze, mogą być przypuszczeni do pierwszego egzaminu rządowego w tym terminie zwyczajnym, wyjątkowo zaś, jeżeliby na jeden z przedmiotów do pierwszego egzaminu rządowego przepisanych, mogli uczęszczać dopiero w czwartym półroczu, w pierwszym terminie nadzwyczajnym (w październiku 1883), ale prośbę o takie wyjątkowe przeniesienie egzaminu na termin październikowy podać trzeba już przy końcu zimowego półrocza 1882/83.

Zresztą uczniów tych obowiązywać już będą wszystkie przepisy powyższe.

2. Uczniowie zwyczajni, którzy przy rozpoczęciu się roku szkolnego 1882/83 zapisani są w szkole głównej rolniczej już przez trzy półrocza lub dłużej, mogą zdać pierwszy egzamin rządowy w terminie zwyczajnym rzeczonoego roku szkolnego a do drugiego egzaminu rządowego przypuszczeni być mogą także w krótszym przeciągu czasu, niżli w §. 11 jest ustanowiony, mianowicie po trzech a według okoliczności dwóch półroczach od zdania pierwszego egzaminu rządowego, jeżeli dopełnili innych warunków.

Nadto uczniów takich uwolnić może wyjątkowo od uczęszczania na pojedyncze przedmioty półroczy, które do końca lipca 1882 już upłynęły a mianowicie, jeżeli chodzi o jeden przedmiot, komisya egzaminacyjna, jeżeli zaś o więcej, tylko Minister oświecenia na wniosek komisji egzaminacyjnej, w takim razie, gdy uczęszczanie później obok nauk bieżących jest już niemożliwe.

3. Egzamina postępu z przedmiotów, wzmiankowanych w §. 4 przepisów powyższych, mogą zdać w ciągu roku szkolnego 1882/83 bez opłaty taksy ci uczniowie, którzy uczęszczali już na te przedmioty przed końcem roku szkolnego 1881/82.

4. Rolnicy i leśnicy, którzy szkołę główną rolniczą już skończyli wtedy, gdy rozporządzenie niniejsze zostało zaprowadzone a zresztą czynią zadość warunkom do złożenia egzaminów rządowych, mogą być przypuszczeni do złożenia egzaminów rządowych pod temi samemi warunkami (ustęp 2 i 3) za zezwoleniem Ministra oświecenia.

5. W przypadkach wyjątkowych, które w niniejszych przepisach przejściowych nie są przewidziane, rozstrzyga Minister oświecenia na wniosek komisji egzaminacyjnej.

Conrad-Eybesfeld r. w.

2.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 23 grudnia 1881, wydane w porozumieniu z ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu,

tyczące się wykonania patentu cesarskiego z dnia 4 września 1852 (Dz. u. p. Nr. 252) o handlu obnośnym.

Celem ścisłego wykonania patentu cesarskiego z dnia 4 września 1852 (Dz. u. p. Nr. 252), rozporządza się co następuje:

Uchyła się przepis rozporządzenia byłego ministerstwa handlu, przemysłu i budowli publicznych z dnia 6 października 1855, L. 6914, którym upoważniono obnośców do uczęszczania na jarmarki i sprzedawania podczas jarmarku swoich towarów na straganach pod gołym niebem lub w stałych składach i ścieśnia się upoważnienie obnośców do handlowania, pozwalając im tylko chodzenia z miejsca na miejsce i od domu do domu.

Dalszy przepis powyższego rozporządzenia, którem zabronione zostało trudenie się handlem obnośnym łącznie z sprzedażą targową, zostawia się w mocy.

Przepis, zawarty w rozporządzeniu z dnia 6 października 1855, L. 6914, według którego używanie wozu zaprzężonego zabronione zostało tylko do „rozwozenia towarów od domu do domu“, natomiast zaś pozwolono obnoścy w ogólności przewozić towar z miejsca na miejsce wozami zaprzężonemi, najętymi lub

własnymi, ścieśnia się w ten sposób, że odtąd naczelnicy krajowi, o ile tego stosunki kraju wymagają, dawać będą przerzeczony pozwolenie do używania wozów zaprzężonych lub zwierząt jucznych w handlu obnośnym z miejsca do miejsca w podległym okręgu administracyjnym lub w niektórych częściach tegoż, mianowicie zaś, albo tylko do takich przedmiotów, któremi handel obnośny bez tego byłby niemożliwy, albo — gdzie zachodzi potrzeba popierania handlu obnośnego — według okoliczności także do innych przedmiotów.

Przepis wzmiankowanego rozporządzenia, pozwalający obnoścom wysłać towary jakkolwiek okazyją do miejsca oznaczonego, aby je potem stamtąd roznieść po domach, zostawia się w mocy.

Natomiast odmiennie od przepisów tego rozporządzenia zabrania się niniejszem obnoścom towarzyszyć osobiście okazyi wiozącej taki zapas towarów i tak go samym sobie dowozić.

Przepis rozporządzenia ministerstwa handlu z d. 17 sierpnia 1870, L. 15963, którym obnoścy uwolnieni zostali od obowiązku wizowania paszportu u którejkolwiek Władzy w okręgu Władzy przemysłowej, która paszport wydała, zmienia się w ten sposób, że wprowadzie sama Władza powiatowa nie ma go wizować, wszakże w innych miastach lub miasteczkach tego okręgu paszport wizowany być ma stosownie do §. 8 patentu o kupczeniu obnośnem.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

3.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 25 grudnia 1881,

którem na zasadzie ustawy z dnia 11 lutego 1881 (Dz. u. p. Nr. 10) o władzy Sądów konsulowskich w Egipcie, przedłuża się ograniczenie władzy sądowej austriacko-węgierskich Sądów konsulowskich i częściowe przelanie jej na nowe Sądy w Egipcie zaprowadzone.

§. 1.

Przepisy, dotyczące się zmian we Władzy sądowej austriacko-węgierskich Sądów konsulowskich w Egipcie, wydane rozporządzeniem cesarskiem z dnia 18 grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 153) zatrzymują moc swoją, z przedłużeniem terminu w rozporządzeniu cesarskiem z dnia 11 lutego 1881 (Dz. u. p. Nr. 14) ustanowionego, tymczasowo aż do dnia 1 lutego 1883.

§. 2.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego poleca się Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 23 grudnia 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

4.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z d. 24 grudnia 1881. wydane w porozumieniu z ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu,

zabraniające handlu obnośnego w zdrojowiskach w ciągu pory kąpielowej

Ze względu, że nagabywanie publiczności, u wód bawiającej przez kramarzy, trudniących się handlem obnośnym i zakłócanie jej spokojności, wywierać może wpływ szkodliwy na chorych, zabrania się na zasadzie §. 10 patentu cesarskiego z dnia 4 września 1852 (Dz. u. p. Nr. 252) i §. 5 przepisu wykonawczego do niego, handlu obnośnego w zdrojowiskach poniżej wymienionych w ciągu corocznej pory kąpielowej:

W zdrojowiskach czeskich Karłowych-Warach, Cieplicach, Szenawie, Kapliczce (Marienbad) i Franciszkowych Łażniach od 15 kwietnia do 15 października każdego roku;

w Badenie pod Wiedniem od 1 maja do 15 października każdego roku;

w Ischlu i Gmunden od 1 czerwca do 30 września każdego roku;

w Aussee od 1 czerwca do 1 października każdego roku;

w Gleichenbergu od 1 maja do 15 października każdego roku;

w Hall (w Górnej Austrii) od 15 maja do 30 września każdego roku.

Zakaz niniejszy nie dotyczy się mieszkańców okolic wymienionych w §fie 17 patentu cesarskiego z dnia 4 września 1852 i rozporządzeniach dodatkowych a których handel obnośny zostaje pod szczególną opieką.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

5.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 1 stycznia 1882. tyczące się późniejszej zmiany oznajmień o postępowaniu opłatnem w gorzelniach opodatkowanych podług wyrobu.

Na zasadzie §. 102 ustawy z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 72) o opodatkowaniu gorzałki, stanowi się w porozumieniu z kr. węgierskiem ministerstwem skarbu:

I. Oznajmienia o zamiarze zmiany oznajmionego wprzód rodzaju i ilości istót, które mają być przetwarzane, albo zmniejszenia lub powiększenia oznajmionej ilości alkoholu, lub też obojgu razem, dozwolone w §fie 67 ustęp 1 i 3 ustawy o opodatkowaniu gorzałki gorzelniom opodatkowanym podług wyrobu zawierać mają:

1. nazwisko przedsiębiorcy gorzelni, siedzibę i liczbę konskrypcyjną gorzelni;

2. miesiąc, dzień i godzinę, od której nastąpić ma zmiana później oznajmiona; termin ten oznaczyć należy tak, aby przypadał w chwili przepisanej w §fie 73, lit. c ustawy o opodatkowaniu gorzałki zapisywania oznaczeń zegaru wyskokomierza, co 12 godzin uskuteczniać się mającego i nadto aby czas między tem a podaniem późniejszego oznajmienia wynosił najmniej 24 godziny;

3. rodzaj i ilość istot, które od oznaczonej chwili (2) aż do końca miesięcznego okresu oznajmienia mają być przetworzone i

4. ilość alkoholu, która prawdopodobnie w tym czasie (3) będzie wyrobiona.

II. Ponieważ na mocy §. 68 ustawy o opodatkowaniu gorzałki, przy miesięcznym obliczaniu ocenia się, czy przestrzeń wolna 15 od sta nie została przekroczona, zawsze tylko na podstawie wyrobu jednego oznajmienia, przeto w przypadkach, w których podane będzie oznajmienie późniejsze, dotyczące się oznajmionej ilości alkoholu, wyrób przypadający na czas, aż póki oznajmienie późniejsze nie stanie się ważnem, policzyć należy w takiej ilości alkoholu, która wypadnie w stosunku czasu ruchu pierwotnie oznajmionego do tego przeciągu czasu, przez który pierwotne oznajmienie było ważne. W pozostałej części miesięcznego okresu oznajmienia, służyć ma oczywiście za podstawę obliczenia ilość alkoholu, podana w późniejszym oznajmieniu.

Dunajewski r. w.

6.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 10 stycznia 1882,

tyczące się zaprowadzenia od dnia 1 marca 1882 w więzieniu celkowym Sądu obwodowego i delegowanego miejsko-powiatowego w Trydencie ustawy z dnia 1 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonywaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych.

Na zasadzie §. 16 ustawy z dnia 1 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonywaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych i ustanowieniu komisji do wykonywania kar, ministerstwo sprawiedliwości rozporządza, aby przepisy tej ustawy wykonywane były w więzieniu celkowym Sądu obwodowego i delegowanego miejsko-powiatowego w Trydencie, począwszy od dnia 1 marca 1882.

Prażák r. w.

7.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 15 stycznia 1882.

uchylające artykuł 10 rozporządzenia z dnia 20 stycznia 1880 (Dz. u. p. Nr. 10) o unikaniu przygód na morzu w skutek zetknięcia się okrętów.

Przepisy art. 10 rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 20 stycznia 1880 (Dz. u. p. Nr. 10), zawierającego nowe przepisy o unikaniu przygód na morzu w skutek zetknięcia się okrętów, uchylają się a na ich miejsce zaprowadza się przepis artykułu IX rozporządzenia byłego ministerstwa marynarki z dnia 27 lutego 1863 (Dz. u. p. Nr. 25).

Pino r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu I. Singer-trasse Nr. 26 także w roku 1882 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, iliryjsko-kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa wynosi za cały rocznik 1882 w którymkolwiek z ośmiu języków **2 zł. 50 c.** i można go odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie.

Cena roczników 1864 do 1881 włącznie, ale tylko dla tych, którzy zechcą nabyć wszystkie, wynosi 36 zł.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można po następujących cenach:

Rocznik 1851 za 1 zł. 30 c.	Rocznik 1870 za 1 zł. 50 c.
" 1852 " 2 " 60 "	" 1871 " 2 " 40 "
" 1856 " 2 " 45 "	" 1872 " 3 " 40 "
" 1857 " 2 " 85 "	" 1873 " 3 " 50 "
" 1861 " 1 " 50 "	" 1874 " 2 " 50 "
" 1862 " 1 " 40 "	" 1875 " 2 " 20 "
" 1863 " 1 " 40 "	" 1876 " 1 " 80 "
" 1864 " 1 " 40 "	" 1877 " 1 " 30 "
" 1865 " 2 " — "	" 1878 " 2 " 50 "
" 1866 " 2 " 20 "	" 1879 " 2 " 50 "
" 1867 " 2 " — "	" 1880 " 2 " 50 "
" 1868 " 2 " 20 "	" 1881 " 2 " 50 "
" 1869 " 3 " 20 "	

Roczniki wydań w innych 7 językach z lat 1870 do 1881 włącznie, dostać można po tych samych cenach co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu reklamujący zapłacić winni należytość handlową ($\frac{1}{4}$ arkusza za 1 c.).

Po tej samej cenie dostać można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.